

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 1CoE/67/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6615205987
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 04. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Drahomíra Mikulajová
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2016:6615205987.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici, ako súd odvolací, v exekučnej veci oprávneného: BENCONT INVESTMENTS, s.r.o., so sídlom Vajnorská 100/A, 831 04 Bratislava, IČO: 36 432 105, zast. JUDr. Veronika Kubriková, PhD., advokát, so sídlom Martinčekova 13, Bratislava, korešpondenčná adresa: Vajnorská 100/A, 831 04 Bratislava, proti povinnému: A. A., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom: Z. XXXX/XX, XXX XX L., vedenej pod sp. zn. EX 5720/15, súdnym exekútorom JUDr. Ing. Jánom Gasperom, PhD., so sídlom Exekútorského úradu Kálmána Mikszatha 268, 979 01 Rimavská Sobota, pre vymożenie pohľadávky oprávneného vo výške 98,72-Eur s prísl., o odvolaní oprávneného proti uzneseniu Okresného súdu Lučenec č.k. 6Er/322/2015-17 zo dňa 18.09.2015, takto

rozhodol:

Uznesenie okresného súdu potvrdzuje.

odôvodnenie:

Odvolaním napadnutým uznesením okresný súd, konajúci ako súd exekučný, zamietol žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie podľa § 44 ods.2 zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov (ďalej aj ako „Exekučný poriadok“).

V odôvodnení predmetného uznesenia uviedol, že exekučným titulom je rozhodcovský rozsudok Stáleho rozhodcovského súdu Slovenskej bankovej asociácie so sídlom Bratislava sp.zn. II/2014-5715 zo dňa 03.11.2014. Zmluvu o bežnom účte č. XXXXXXXXXX zo dňa 15.02.2008 (ďalej aj ako „zmluva o bežnom účte“), ktorá bola podkladom na vydanie exekučného titulu, uzatvorenú medzi právnym predchodcom oprávneného a povinným, okresný súd považuje za spotrebiteľskú zmluvu podľa § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka (ďalej aj ako „OZ“). Všeobecné obchodné podmienky k uvedenej zmluve v bode 11.5 ustanovili, že akýkoľvek spor, nárok alebo rozpor vzniknutý zo Zmluvy alebo v súvislosti s ňou bude rozhodnutý Stálym rozhodcovským súdom Slovenskej bankovej asociácie podľa jeho rozhodcovských pravidiel, ktoré sa na základe tohto odkazu stávajú súčasťou Zmluvy. Exekučný súd poukázal aj na smernicu Rady 93/13/EHS z 05.04.1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách (ďalej aj ako „Smernica“) a judikatúru Európskeho súdneho dvora. Ďalej poukázal na skutočnosť, že rozhodcovská doložka v zmluve o bežnom účte nebola so spotrebiteľom dojednaná individuálne, vzhľadom na jej zaradenie do všeobecných obchodných podmienok, že spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach medzi dodávateľom a spotrebiteľom v neprospech spotrebiteľa, je neprijateľnou podmienkou a ako taká bola už od počiatku neplatnou. Rozhodcovské konanie, ktorého výsledkom bol exekučný titul sa uskutočnilo bez riadneho zmocnenia zo strany zmluvných strán a rozhodcovský rozsudok vydaný v takomto konaní nemôže byť riadnym exekučným titulom na vykonanie exekúcie. Na základe materiálnej nevykonateľnosti exekučného titulu ako neodstrániteľnej prekážky brániacej vo vykonaní exekúcie, okresný súd v zmysle § 44 ods.2 Exekučného poriadku žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie zamietol.

Proti tomuto uzneseniu podal v zákonom stanovenej lehote oprávnený odvolanie s návrhom, aby ho odvolací súd zmenil tak, že žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie

vyhovie alebo aby napadnuté uznesenie v celom rozsahu zrušil a vec vrátil okresnému súdu na ďalšie konanie. Ako dôvody podania odvolania uviedol ustanovenia § 205 ods. 2 písm. a), d), f), e) v spojení s § 221 ods. 1 písm. d), f), h) O.s.p., a že oprávnený nebol riadne poučený podľa § 120 ods. 4 O.s.p..

V odvolaní uviedol, že exekučný súd je v zmysle § 44 ods. 2 veta prvá a druhá Exekučného poriadku oprávnený skúmať a vykonať ako dôkazy výlučne žiadosť o udelenie poverenia, návrh na vykonanie exekúcie a exekučný titul. Exekučný súd nemá zákonné oprávnenie skúmať a hodnotiť iné listiny, napr. zmluvu o úvere, ktorá obsahuje rozhodcovskú doložku. Skúmanie listinných dôkazov z konania, ktoré predchádzalo vydaniu rozhodcovského rozsudku ako exekučného titulu je arbitrárnym a svojvoľným postupom, ktorý je v rozpore s § 45 ods. 1 a 2 zákona č. 244/2002 Z.z. o rozhodcovskom konaní (ďalej aj ako „ZoRK“). Exekučný súd je oprávnený skúmať rozhodcovský rozsudok ako exekučný titul len v zákonom určených medziach. Doručený rozhodcovský rozsudok, ktorý už nemožno preskúmať podľa § 37 ZoRK, má pre účastníkov rozhodcovského konania rovnaké účinky ako právoplatný rozsudok súdu podľa § 159 O.s.p.. Súd nemôže vec prejednávať znova, nanovo skúmať skutkový stav, vykonávať dôkazy a tie následne právne hodnotiť, navyše bez účasti oprávneného. O platnosti rozhodcovskej doložky rozhoduje rozhodcovský súd, preto prekážka rozsúdenej veci bráni tomu, aby vec bola opätovne posúdená. Poštová banka ako právny predchodca oprávneného uzatvorila platnú rozhodcovskú doložku. Uvedeným konaním súdu dochádza k porušeniu článku 2 ods. 2 Ústavy SR. Súd svojim konaním šiel nad rámec zákona nerešpektujúc § 35 ZoRK, keď rozhodoval o správnosti rozhodcovského rozsudku.

Oprávnený ďalej tvrdil, v zmysle platne uzatvorenej zmluvy o spotrebnom úvere pre obyvateľstvo ako aj v zmysle ustanovenia čl. VIII., bodu 3 Všeobecných obchodných podmienok, VÚB, a.s. postupovala v súlade s § 93b zákona o bankách, ktorý jej ukladá povinnosť ponúknuť klientovi návrh rozhodcovskej doložky s tým, že v predmetnom bode je klientovi daná možnosť neprijať túto zákonom stanovenú ponuku. To, že ju povinný neodmietol, je prejav jeho osobnej a zmluvnej slobody. Súd zamietol poverenie z dôvodu, že exekučný titul bol vydaný v rozhodcovskom konaní, avšak opomína tú skutočnosť, že oprávnený je zo zákona povinný klientovi ponúknuť návrh rozhodcovskej doložky. Pokiaľ by tak neurobil, došlo by k porušeniu zákona o bankách. Napriek splneniu si zákonom stanovenej povinnosti súd podľa oprávneného nesprávne argumentuje, keď práve týmto splnením zákonnej povinnosti odôvodňuje zamietnutie poverenia.

Exekučný súd nesprávne aplikoval § 53 ods. 4 Občianskeho zákonníka (ďalej aj ako „OZ“) a porušil ust. § 153 ods. 1 O.s.p.. Je arbitrárne a nezákonné skúmať platnosť rozhodcovskej doložky a porušením čl. 2 ods. 3 Ústavy SR konštatovať per se neplatnosť rozhodcovskej doložky z dôvodu, že spôsobila hrubú nerovnováhu v právach a povinnostiach ku škode spotrebiteľa bez uvedenia, v čom má údajná nerovnováha spočívať.

Exekučný súd pri skúmaní žiadosti o udelenie poverenia vykonával samostatne nové dokazovanie skutkového stavu, na základe ktorého dospel k odlišným právnym záverom ako rozhodcovský súd v nachádzacom konaní. Oprávnený nemal možnosť vyjadriť sa k takto vykonávaným dôkazom a k nanovo vytvorenému skutkovému stavu. Exekučný súd uprel oprávnenému právo byť účastným na takomto zisťovaní skutkového stavu, čím zasiahol do jeho práva podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy SR.

K aplikácii sekundárneho práva Európskej únie a judikatúry Európskeho súdneho dvora oprávnený uviedol, že záver súdu o neplatnosti rozhodcovskej doložky nie je možné oprieť o Smernicu EHS č. 93/13/EHS, nakoľko tento nepriamy normatívny akt, ktorý je súčasťou úijného práva, je aktom výlučne sekundárnej povahy. Taktiež nie je možné brať do úvahy judikatúru Európskeho súdneho dvora, nakoľko judikatúra Európskeho súdneho dvora vzťahujúca sa na rozhodcovské doložky všeobecne alebo rozhodcovské doložky v spotrebiteľských zmluvách nie je voči jednotlivcom, a teda ani voči účastníkom tohto konania bezprostredne záväzná. Zdôraznil, že teóriu o tzv. eurokonformnom výklade právnych noriem národného práva je možné uplatniť len v medziach vnútroštátneho právneho poriadku. Podľa článku 288 konsolidovaného znenia Zmluvy o Európskej únii a Zmluvy o fungovaní Európskej únie zverejneného pod č. 2012/C326/01, (pôvodný článok 249), je rozhodnutie záväzné v celom rozsahu a rozhodnutie, ktoré označuje tých, ktorým je určené, je záväzné len pre nich.

Oprávnený je toho právneho názoru, že postupom exekučného súdu bol porušený princíp rovnosti účastníkov, keďže bez toho, aby povinný urobil akýkoľvek právny úkon, ho nezákonne zvýhodňuje len

na základe jeho postavenia. Exekučný súd nahrádza pasivitu povinného svojim konaním a svojou vôľou bez toho, aby povinný urobil akýkoľvek úkon. Súdny tak motivujú účastníkov právnych vzťahov k pasivite. Exekučný súd svojim postupom znemožnil oprávnenému uplatniť svoje právo priznané exekučným titulom, ktorého účinky sa v zásade zhodujú s účinkami právoplatného rozsudku.

Povinný sa k odvolaniu nevyjadril.

Vo veci rozhodol vyšší súdny úradník. Zákonný sudca predložil vec na rozhodnutie odvolaciemu súdu podľa § 374 ods. 4 O.s.p., nakoľko nemienil odvolaniu vyhovieť.

Krajský súd v Banskej Bystrici, ako odvolací súd, preskúmal vec v rozsahu danom § 212 ods. 1 O.s.p. bez nariadenia pojednávania podľa § 214 ods. 2 O.s.p a uznesenie okresného súdu podľa § 219 ods.1 O.s.p. ako vecne správne potvrdil.

Po preskúmaní veci odvolací súd zistil, že oprávnený podal dňa 30.03.2015 návrh na vykonanie exekúcie súdnemu exekútorovi- JUDr. Ing. Jánovi Gasperovi. Súdny exekútor požiadal o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie na podklade rozhodcovského rozsudku Stáleho rozhodcovského súdu Slovenskej bankovej asociácie so sídlom Bratislava sp.zn. II/2014-5715 zo dňa 03.11.2014, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 31.12.2014 a vykonateľnosť dňa 03.01.2015. Z exekučného titulu je zrejmé, že rozhodcovský rozsudok vyhovel nárokom oprávneného, ktoré si tento uplatnil z titulu zmluvy o bežnom účte a poskytovaní produktov a služieb flexiúctu č. 2419698857 zo dňa 15.02.2008. Všeobecné obchodné podmienky VÚB, a.s. pre depozitné produkty, vydané k zmluve o bežnom účte v bode 11.5. ustanovili, že akýkoľvek spor, nárok alebo rozpor vzniknutý zo Zmluvy alebo v súvislosti s ňou bude rozhodnutý Stálym rozhodcovským súdom Slovenskej bankovej asociácie podľa jeho rozhodcovských pravidiel, ktoré sa na základe tohto odkazu stávajú súčasťou zmluvy.

Podľa § 44 ods. 2 Exekučného poriadku, súd preskúma žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, návrh na vykonanie exekúcie a exekučný titul. Ak súd nezistí rozpor žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie alebo návrhu na vykonanie exekúcie alebo exekučného titulu so zákonom, do 15 dní od doručenia žiadosti písomne poverí exekútora, aby vykonal exekúciu, táto lehota neplatí, ak ide o exekučný titul podľa § 41 ods. 2 písm. c) a d). Ak súd zistí rozpor žiadosti alebo návrhu alebo exekučného titulu so zákonom, žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie uznesením zamietne. Proti tomuto uzneseniu je prípustné odvolanie.

Podľa § 52 ods.1, ods.4 OZ (v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy o bežnom účte), spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom (ods.1). Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti (ods.4).

Podľa § 53 ods.1 OZ spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o predmet plnenia, cenu plnenia alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

Podľa § 53 ods.4 písm. r) OZ, za neprijateľné podmienky uvedené v spotrebiteľskej zmluve sa považujú najmä ustanovenia, ktoré vyžadujú v rámci dojednanej rozhodcovskej doložky od spotrebiteľa, aby spory s dodávateľom riešil výlučne v rozhodcovskom konaní.

Podľa § 53 ods.5 OZ, neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

Z citovaných ustanovení Exekučného poriadku vyplýva, že súd aj pred vydaním poverenia súdnemu exekútorovi skúma, či sú splnené formálne i materiálne predpoklady pre vedenie exekúcie. Prvostupňový súd je predovšetkým povinný skúmať či exekučný titul, na základe ktorého má byť vedená exekúcia, je spôsobilým exekučným titulom v zmysle zákonných ustanovení vzťahujúcich sa na exekučné konanie. Súd môže v tomto rozsahu skúmať exekučný titul počas celého exekučného konania (na návrh ale aj bez návrhu) a v prípade zistenia, že nie sú zistené podmienky materiálnej alebo formálnej vykonateľnosti exekučného titulu, musí na zistenie nezákonnosti vedenia exekúcie aj adekvátne procesne zareagovať.

Právny predpis (Exekučný poriadok), resp. jeho jednotlivé ustanovenia je potrebné vykladať v súlade s celkovým účelom právneho predpisu, a teda v ich vzájomných súvislostiach, a nie izolovane (uznesenie Ústavného súdu SR z 24.2.2011, č. k. IV. ÚS 55/2011-19).

Skúmaniu povahy obsahu rozhodcovského rozsudku musí predchádzať prieskum právomoci rozhodcovského súdu, ktorá sa zakladá rozhodcovskou zmluvou. Ak je totiž rozhodcovská zmluva neplatná, potom rozhodcovský rozsudok vydaný v rozhodcovskom konaní, ktorý odvodzoval svoju právomoc z neplatnej rozhodcovskej doložky, nie je materiálne vykonateľným exekučným titulom. Táto skutočnosť sama o sebe je dôvodom na zastavenie exekúcie, resp. na zamietnutie žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, ktorá začala na základe takéhoto exekučného titulu trpiaceho neodstrániteľnou vadou, pre ktorú v exekúcii ďalej nemožno pokračovať. V danej veci je preukázateľné, že zmluva o bežnom účte, na základe ktorej vznikol zmluvný vzťah medzi právnym predchodcom oprávneného a povinným a bolo priznané plnenie rozhodcovským rozsudkom je zmluvou spotrebiteľskou v zmysle § 52 a nasl. OZ. Z tohto dôvodu sa na ňu vzťahuje právna úprava týkajúca sa ochrany spotrebiteľa upravená vnútroštátnou právnou úpravou ako aj európskou judikatúrou. Rozhodcovská doložka je zmluvnou podmienkou, u ktorej je význam posudzovania kritérií, či sa jedná o neprijateľnú podmienku zvýraznený tým, že na jej základe sa deleguje právomoc prejednať spor súkromnou osobou. Spotrebiteľ sa vzdáva ústavného práva na prejednanie jeho veci pred štátnym súdom. Preto je dôležité, aby nad všetky pochybnosti bolo preukázané, že spotrebiteľ skutočne chcel a uzavrel rozhodcovskú doložku, v zmysle ktorej došlo k delegovaniu právomoci na prejednanie sporu súkromnou osobou. Vzhľadom na obsah rozhodcovskej doložky, ktorý bol vopred pripravený dodávateľom len ťažko možno predpokladať, že spotrebiteľ si bol vedomý všetkých dôsledkov, ktoré so sebou dojednanie rozhodcovskej doložky nesie. Rozhodcovskú doložku si spotrebiteľ osobitne nevyjednal a nemal na výber vzhľadom na jej splnenie s ostatnými štandardnými podmienkami. Mohol len zmluvu ako celok odmietnuť alebo podrobiť sa (nemohol ju nijakým spôsobom meniť) všetkým všeobecným obchodným podmienkam, a teda aj rozhodcovskému konaniu. Už len tieto skutočnosti možno považovať za dostačujúce na záver o neprijateľnosti rozhodcovskej doložky vzhľadom na zásadný dopad tejto zmluvnej podmienky na vzťahy medzi dodávateľom a spotrebiteľom. Takto formulovaná rozhodcovská doložka spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa a ako taká je teda v zmysle ustanovenia § 53 ods. 5 OZ neplatná. V tejto súvislosti odvolací súd poukazuje aj na uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp.zn. 3Cdo 146/2011 zo dňa 13.10.2011 v zmysle ktorého, ak v určitej veci nedošlo k uzavretiu rozhodcovskej zmluvy, nemohol spor prejednať rozhodcovský súd a v takom prípade ani nemohol vydať rozhodcovský rozsudok; keby exekučný súd akceptoval vykonateľnosť rozhodnutia vydaného orgánom bez právomoci- išlo by o akceptáciu rozhodnutia nevykonateľného, majúceho účinky paaktu.

Odvolací súd v prejednávanej veci taktiež považuje za potrebné ozrejmiť znenie dôvodovej správy k § 53 ods. 4 písm. r) OZ. V dôvodovej správe sa totiž píše inter alia, že „spotrebiteľ môže svoje práva uplatňovať nie iba v zmysle dojednanej rozhodcovskej doložky, ale ak sa tak rozhodne, aj v občianskoprávnom konaní a zmluvná podmienka, ktorá by mu v tom bránila, bude v zmysle navrhovaného ustanovenia považovaná za neprijateľnú“. Teda ustanovenie § 53 ods. 4 písm. r) OZ nie je len o možnosti výberu medzi štátnym a súkromným súdom, ale o dôsledkoch, či doložka nenúti podrobiť sa arbitráži.

Podľa ustanovenia § 93b ods.1 zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách (v znení účinnom ku dňu uzatvorenia zmluvy o bežnom účte), banky a pobočky zahraničných bánk sú povinné ponúknuť svojim klientom neodvolateľný návrh na uzavretie rozhodcovskej zmluvy o tom, že ich prípadné vzájomné spory z obchodov [§ 5 písm. i)] budú rozhodnuté v rozhodcovskom konaní stálym rozhodcovským súdom zriadeným podľa osobitného zákona. § 93b ods.1 zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách nemožno vykladať ako samovoľné, automatické vylúčenie možnosti prejednania prípadného sporu účastníkov všeobecným súdom. Dané ustanovenie nepopiera vo všeobecnosti alternatívnu možnosť riešenia sporov všeobecným súdom, o čom svedčí aj dikcia ods. 2 cit. ustanovenia, v zmysle ktorého, ak klient neprijme návrh rozhodcovskej zmluvy predložený podľa odseku 1, tak prípadné spory z obchodu s takýmto klientom sa riešia postupom podľa osobitných predpisov (pol. 88l- odkazuje na O.s.p.). Neskoršou novelizáciou ust. § 93 b ods. 1 zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách (vykonaná zákonom č. 492/2009 Z.z. účinná od 1.12.2009) aj zákonodarca zvolil presnejšiu úpravu, podľa ktorej je banka povinná preukázateľne poučiť klienta o dôsledkoch uzavretia navrhovanej rozhodcovskej zmluvy a umožniť klientovi možnosť voľby či prijme takýto návrh.

Podľa § 43a ods. 1 OZ, prejav vôle smerujúci k uzavretiu zmluvy, ktorý je určený jednej alebo viacerým určitým osobám, je návrhom na uzavretie zmluvy (ďalej len "návrh"), ak je dostatočne určitý a vyplýva z neho vôľa navrhovateľa, aby bol viazaný v prípade jeho prijatia.

Podľa § 44 ods. 1 OZ, zmluva je uzavretá okamihom, keď prijatie návrhu na uzavretie zmluvy nadobúda účinnosť. Mlčanie alebo nečinnosť samy o sebe neznamenajú prijatie návrhu.

Zo zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách (v znení účinnom ku dňu uzatvorenia zmluvy o bežnom účte) vyplýva pre banku jedine povinnosť ponúknuť svojim klientom - spotrebiteľom návrh na uzavretie rozhodcovskej zmluvy. V zmysle § 43a OZ má z návrhu na uzavretie rozhodcovskej zmluvy vyplývať vôľa navrhovateľa - banky, aby bola v prípade prijatia návrhu na uzavretie rozhodcovskej zmluvy spotrebiteľom takýmto návrhom viazaná a podrobila sa rozhodcovskému konaniu. Podľa § 44 ods. 1 OZ mlčanie alebo nečinnosť spotrebiteľa samy o sebe neznamenajú prijatie návrhu banky na uzavretie rozhodcovskej zmluvy. Všeobecné obchodné podmienky dodávateľa v bode 11.5 však nútia spotrebiteľa neodvolateľne sa podrobiť predloženej rozhodcovskej doložke bez alternatívnej možnosti jej odmietnutia. Uvedená rozhodcovská doložka nie je teda ani návrhom na uzavretie rozhodcovskej zmluvy tak, ako vyplýva zo zákona o bankách v spojení s OZ.

V súvislosti s námietkou oprávneného o porušení jeho práva podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy SR odvolací súd poukazuje na Nález ústavného súdu SR - I. ÚS 38-2013, Rapid life zo dňa 24.10.2013, podľa ktorého, ak by za porušenie zásady kontradiktórnosti mal byť považovaný aj procesný postup exekučného súdu spočívajúci v tom, že po vyžiadaní si úverovej zmluvy od oprávneného, neoboznámil tento účastníka exekučného konania so svojím stanoviskom o neplatnosti rozhodcovskej doložky obsiahnutej v tejto zmluve, potom podľa názoru odvolacieho súdu za situácie, že platné právo pripúšťa proti rozhodnutiu exekučného súdu o zastavení exekúcie alebo zamietnutí žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie podanie odvolania, treba tento nedostatok považovať za zhojený možnosťou oprávneného vyjadriť svoje námietky ku skutkovým zisteniam exekučného súdu vyvođeným z ním predloženého listinného dôkazu a k právnym záverom z toho vyplývajúcim v podanom odvolaní. Iný názor, vychádzajúci z nemožnosti zhojenia uvedeného nedostatku inak než zrušením rozhodnutí odvolacieho a exekučného súdu a vrátením veci na opätovné rozhodnutie, by odporoval zásade efektivity konania, pretože zrušenie rozhodnutí by zbytočne zvyšovalo náklady účastníkov konania, ako aj náklady na výkon súdnictva, a tým by bolo aj v rozpore s jedným zo základných princípov právneho štátu, ktorým je princíp racionality.

Na námietku porušenia právnej istoty a legitímnych očakávaní, keď exekučné súdy voči skutkovo a právne obdobných veciach poverenie vydávajú aj zamietajú odvolací súd uvádza, že nie je viazaný právnym názorom iných senátov, resp. s inými názormi krajských súdov. Súdy veci z dôvodu možných rôznych skutočností posudzujú jednotlivo, preto odvolací súd aj túto námietku odvolateľa vyhodnotil ako nedôvodnú.

Odvolací súd poukazuje tiež na judikatúru Európskeho súdu pre ľudské práva, ktorá nevyžaduje, aby v odôvodnení rozhodnutia bola daná odpoveď na každý argument strany. Ak však ide o argument, ktorý je pre rozhodnutie kľúčový, vyžaduje sa osobitná odpoveď práve na tento argument. Za podstatné pre rozhodnutie odvolací súd považuje tie argumenty, ktoré už boli predmetom posudzovania súdov, a výsledkom ktorého bolo konštatovanie o neprípustnosti exekúcie, pričom tieto závery si osvojil aj konajúci súd, na ktoré poukázal. Preto sa odvolací súd v odôvodnení svojho rozhodnutia podrobnejšie nevenuje všetkým odvolacím argumentom.

Je nepochybne v záujme spravodlivého usporiadania vzťahov naplnenie cieľa vylúčiť zo života spotrebiteľov nekalé podmienky v spotrebiteľských vzťahoch v záujme vyššej kvality života ľudí, preto posúdenie rozhodcovskej doložky ako neprijateľnej, je vecne správne, spravodlivé a v súlade s právom. V danej veci rozhodcovský rozsudok ako exekučný titul, ktorý bol vydaný rozhodcovskom konaní na základe rozhodcovskej doložky, ktorá bola posúdená ako neplatná zmluvná podmienka, pretože bola v hrubom nepomere v neprospech spotrebiteľa ako slabšej zmluvnej strany v právnom vzťahu zo štandardnej spotrebiteľskej zmluvy, sa potom nemohol stať vykonateľný (vykazuje znaky nulitného právneho aktu v dôsledku nedostatku právomoci rozhodujúceho orgánu), a preto nemohol byť spôsobilým exekučným titulom.

Z týchto dôvodov odvolací súd napadnuté rozhodnutie exekučného súdu ako vecne správne podľa § 219 ods.1 O.s.p. potvrdil tak, ako je vo výrokovej časti tohto uznesenia uvedené.

Rozhodnutie bolo prijaté senátom odvolacieho súdu pomerom hlasov 3:0.

Rozhodnutie bolo prijaté senátom odvolacieho súdu pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustné odvolanie.